

КІНЕЦЬ СВІТУ – 2015

Уже рік весь цивілізований світ воює з Росією заявами та санкціями і боїться ядерної війни. Росія, ігноруючи всі норми міжнародного права, анексувала Крим і організувала на Донбасі заколот проти післяреволюційної української влади. У результаті на сході України проти українців по-справжньому воюють *русские* «добровольці» та місцеві сепаратисти. Для бандитів важка та звичайна зброя ешелонами надходить з Росії. Гинуть люди. Впевненості у підписаних перемир'ях немає ніякої. Бо підписанти з боку так званих ЛНР та ДНР – маріонетки Москви, яка сама продемонструвала привселюдну брехню та зухвалу неповагу до міжнародних документів.

Багато хто вважає, що в усьому винна одна особа – Путін, забуваючи, що він, згідно з опитуваннями, має мандат довіри *русского* народу понад 80%. Головна світова проблема не Путін, а – *русские*, що так одностайно підтримують його агресивну політику. Фактично йде війна *русских* проти всіх. Це війна дикунства проти цивілізації з ризиком ввергнути світ у ядерну катастрофу. Ще в середині минулого століття Павло Штепа у своїй книжці «Московство» обґрунтував усі негативи, які слід чекати від *русских*, тобто москвинів. Передбачав війну з Москвою й Микола Росошенко в журналі «Економіст» №1-1997 у статті «Шоста російсько-українська війна». Обидва ці джерела особливу увагу приділяли імперській шизофренії та агресивності саме народу Московії...

Аналогії

Тим часом інтелектуали у світі продовжують ламати голову щодо спалаху агресії Росії у 2014 році проти України і Заходу. Роблять оцінки та передбачення варіантів розвитку подій. Шукають аналогії в історії.

Найкраще відчувають Московію, звичайно ж, її діти.

Так, російський літератор Дмитро Биков вважає, що ланцюжок подій: Московсько-Японська війна – 1905; Тунгуський метеорит – 1908; Перша світова війна – 1914; Смута й зміна влади в Росії – 1917 – повинні відбитися в історії приблизно через сто років. І дійсно, ясно бачимо щось схоже: Московсько-Грузинська війна – 2008; Челябінський метеорит – 2013; Війна Росії проти України та Заходу – 2014... Деякі розбіжності між аналогіями в декілька років не є суттєвими для її величності історії. Таким чином, приблизно у 2017 році народ-агресор повинен у повній мірі відчути смак того, що він посіяв...

Чутливий політолог (і психоаналітик Путіна) Станіслав Белковський за іншою логікою також вважає, що до кінця 2017 року влада в Росії зміниться і суспільство змушене буде шукати новий шлях у своєму розвитку. Висновок Белковського цінний тим, що вже років десять він не помилявся у своїх прогнозах. Варто пригадати його безапеляційну заяву в січні 2014 року на радіо «Ехо Москви», що Янукович уже політичний труп і через місяць-два його не буде при владі.

У поведінці ж головного Антихриста сучасності – Путіна – та його оточення тільки ледячий не побачив аналогії з фашистським режимом Гітлера. Тут зіставленні анексії Криму з анексією Судетського краю, невгамований апетит до чужих територій, фашистська риторика, психоз засобів масової інформації та відповідний режим у країні... А в жовтні 2014 історик Григорій Мірський звернув увагу на тезу керівників апарата президента РФ про те, що «**Есть Путин – есть Россия, нет Путина – нет России**», і нагадав: «Исполняется 80 лет с того дня, когда на партийтаге (съезде нацистской партии) заместитель Гитлера по партии Рудольф Гесс произнес: *Die Partei ist Hitler; Deutschland ist Hitler; Hitler ist Deutschland (Партия – это Гитлер; Германия – это Гитлер; Гитлер – это Германия)*». Славний ювілей. Оточення Путіна адекватне вождю і його народу. З таким визнанням вождь готовий на все, навіть на ядерну війну...

Історичні аналогії має сенс ще доповнити ситуацією навколо Криму десь 160 років тому. Пригадаємо, що якраз у ті часи Росія отримала титул «жандарма Європи». Микола I мав досвід приборкання повстань декабристів у своїй столиці та поляків у Варшаві, тому ненавидів і боявся будь-яких революцій. А Європа бурлила: Париж, Відень, Пруссія, Мілан, Венеція... Цар не вітав поступки монархії під тиском незадовільних. Тому й повстання в Угорщині допоміг приборкати так само жорстоко, як діяв у підвладній Польщі. До речі, на аналогію психотипів Путіна та Миколи I публіцисти вказували після висловлювань Путіна щодо Помаранчевої революції в Україні та інших «кольорових» революцій.

Росія у середині XIX століття щодо Чорного моря, Босфору, Дарданелл та підтримки територіальної цілісності Османської імперії (Туреччини) підписала другу Лондонську конвенцію, де поставили підписи також Туреччина, Великобританія, Франція, Сардинія... І ось російська імперія нахабно порушила цю конвенцію захопленням чужих земель (сучасна Росія у 2014 році схоже порушила Будапештський меморандум). Крім того, Микола I вимагав протекторату над православними Туреччини і на Балканах, а, за великим рахунком вважав Туреччину хворою і тому достойною розділення. Знову збіг з ідеологією «*русского* мира» та висловленнями Путіна на адресу України... Далі – Кримська війна 1853-1856 років, яку Росія програла коаліції країн і на сході (Петропавлівськ-Камчатський), і в Криму. Микола I затягував переговори, потім двір співіствив про хворобу царя, а через деякий час – про його смерть. Микола I сам прийняв отруту і завершив свій шлях у спеціально відведеній маленькій кімнаті (про все це є достатньо доказів).

На Паризькому конгресі переможці поставились до Росії благородно, без утисків, але Санкт-Петербург повернув Туреччині місто-фортецю Карс (на Кавказі) і все, що захопив у Подунав'ї та Бессарабії, а також старі свої борги: Баязет, Ардахан, Кагизман, Олти та позиції біля Ерзрума... За словами тодішнього дипломата і поета Ф.Тютчева, «взбесившийся Захід завадив Росії шлях у майбутнє». Сьогодні вже мало хто пригадує, скільки було тоді покладено життів за імперські амбіції... Добре, що Росія в ті часи не мала ядерного озброєння.

Феномен і проблема сучасності

Коротку історію Росії (та й не тільки її) можна викласти під кутом зору на розвінчання влади.

Прийшли більшовики-комуністи до влади у 1917 році, знищили буржуазію, інтелігенцію, куркулів... Замкнули кордони, але дали неосвіченому народу грамотність і показали всю брехню і весь бруд царської ВЛАДИ...

Після комуністів – прийшли до влади у 1985-1990 роках ліберал-демократи, знищили інформаційні бар'єри, відкрили країну цивілізованому світу і показали всю брехню і весь бруд комуністської ВЛАДИ, але самих комуністів та їх ідеологію не знищили...

Після ліберал-демократів до влади у 2000 році прийшли путінці-імперці-рашисти і показали всю брехню і весь бруд ліберал-демократичної ВЛАДИ, але знищення самих ліберал-демократів та їх ідеології поки що не завершили...

Здавалося б, до *русского* народу має вже прищепитись критичне ставлення до будь-якої ВЛАДИ і критичне ставлення до засобів масової інформації. Історичного часу (з 1985 року, тобто 30 років) пройшло відносно мало, але іншим народам з СРСР його вистачило.

Ліберал-демократи, ті що вціліли, вважають винними «жирні нульові роки» (з 2000 року й далі), коли світові ціни на нафту значно стали вищими, ніж у часи Горбачова та Єльцина і народ отримав незароблені гроші. Додамо, що разом з цим *русский* народ дуже фахово почали додатково «напувати» імперською ідеологією, а потім уже відверто фашистською пропагандою... Що цікаво, були якось ще приєльцинські вибори, коли, дивлячись на їх моніторинг, один російський політик вигукнув: «Народ, ти здурів!». Зараз про *русских* за межами Росії говорять вже скрізь: «Люди, ви здуріли!»

Сьогодні серед тих, хто не підтримує Путіна, з корінного *русского* населення – незначний відсоток. Набагато більше незадоволених війною серед представників *нерусского* етносу. Це євреї, українці, татари... і напівкровки. В останні 15 років особливо помітно, що дійсно корінний народ Росії – угро-фіни – не думає, не може аналізувати, піддався зомбуванню, тобто здурів. Саме *русские* як народ – небезпека всьому світові. Це й є феномен сучасної історії. Про небезпеку *русских* багато хто знав і раніше, **гострота явища сьогодні – у масовому психозі народу з ядерним озброєнням і в готовності навіть до ядерної війни**. І оточення Путіна навряд чи стримає його від залучення тактичних ядерних боеприпасів і навіть від глобальної війни. Як допомогти *русским* зрозуміти самих себе, як зробити, щоб вони подолали ними ж насаджену брехню в собі й навколо? Питання явно не на часі, та ще так застаріле.

Без малого сто років тому Нобелівський лауреат Іван Павлов (етнічний меря, тобто *русский*), що дуже критично ставився до якості *русского* народу, вирішив зробити аналіз розумових здібностей інтелігенції. Він отримав негативний результат і запитував: що Росія зробила для світової

культури? «Какие образцы она показала миру? А ведь люди верили, что Россия протрет глаза гнилому Западу. Откуда эта гордость и уверенность? И вы думаете, что жизнь изменила наши взгляды? Нисколько! Разве мы теперь не читаем чуть ли не каждый день, что мы авангард человечества! И не свидетельствует ли это, до какой степени мы не знаем действительности, до какой степени мы живем фантастически! Я перебрал все черты, которые характеризуют плодотворный научный ум. Как вы видите, у нас обстоит дело так, что в отношении почти каждой черты мы стоим на невыгодной стороне. Например, у нас есть любопытство, но мы равнодушны к абсолютности, непреложности мысли. Или из черты детальности ума мы вместо специальности берем общие положения. Мы постоянно берем невыгодную линию, и у нас нет силы идти по главной линии. Понятно, что в результате получается масса несоответствия с окружающей действительностью.

Нам важно отчетливо сознавать, что мы такое. Вы понимаете, что если я родился с сердечным пороком и этого не знаю, то я начну вести себя как здоровый человек и это вскоре даст себя знать. Я окончу свою жизнь очень рано и трагически. Если же я буду испытан врачом, который скажет, что вот у вас порок сердца, но если вы к этому будете приспосабливаться, то вы сможете прожить и до 50 лет. Значит, всегда полезно знать, кто я такой».

Сто років еволюції нічого не дали. Народ *русский* знову має і підтримує владу з такими здібностями і такими моральними переконаннями, що цілком імовірним може бути використання ними і тактичної, і стратегічної ядерної зброї...

Чи близькі ми до кінця світу?

Розглянемо книгу видатного українського науковця Миколи Чмихова (Миколи Чмиха) «Від яйця-райця до ідеї спасителя». Книга складна, але заслуговує на увагу широкого загалу. В ній дослідники знайдуть багато корисних ідей, гіпотез... Тут ми в компактному вигляді подамо деякі висновки та філософію Чмихова щодо питання «кінця світу», а потім відповідно інтерпретуємо факти, які на сьогодні нам відомі. Він нічого не знав про конкретику сьогодення, бо помер на 41-ому році життя у 1994 році.

Микола Чмихов розглянув історію людства і планети Земля як результат «життєдіяльності» Всесвіту, акцентуючи увагу на переломних моментах, катастрофах, переходах від одної епохи до іншої.

Його джерела: дослідження археологів та артефакти, космологія, зоряно-зодіакальні системи та символіка, дослідження інверсії магнітного поля Землі, хронологічні схеми та міфи, датування парадів планет... Він вивчав наукові роботи, публіцистику, Біблію і катрени Нострадамуса... і стверджує: «Найбільш серйозні порушення природної ситуації відбуваються на рубежах 7980- і 9576-річного циклів. А зміни в природі наприкінці 9576-річного циклу, ймовірно, наблизяться за своїми масштабами до тих, які відбулися на рубежі палеоліту і мезоліту».

Навіть якщо ми в даному випадку й помиляємося, збіг завершення 7980- і 9576-річного циклів дає підстави припустити: наше майбутнє, здається, далеко не безмарне»³⁵⁹. Бо «**Найбільші повороти в житті природи і суспільства на Землі відбувалися при збігові екстремумів у ряді основоположних циклів існування Всесвіту, викликаних причинами, які часто знаходяться за межами Сонячної системи**»³⁶³.

Збіг різних екстремумів Чмихов виявив у 2015 році.

Насамперед, за його датуваннями, епоха палеоліту закінчилась у 7562 році до н.е., і тому кінець останнього 9576-річного циклу припадає саме на 2015 рік. Він перевіряє себе з різних сторін. Звертає увагу на важливість збігу затемнень Сонця з весняним рівноденням і пише: «... тільки затемнення 2015, 2034 рр. н.е. і 665, 646 рр. до н.е. – повні. І тільки затемнення 2015 р. н.е. і 646 р. до н.е. віддалені одне від одного на кількість років, кратну 532 (2660 років)».

Таким чином, вони відповідають одне одному початком і кінцем циклу затемнень. Все це вказує на те, що саме 2015 рік н.е. і буде роком кінця 7980-річного циклу...

Отже, 5966 р. до н.е. і 2015 р. н.е. – це початок і кінець 7980-річного циклу. Але й в інших випадках збіг весняного рівнодення і повного затемнення Сонця (в циклах, кратних 532-м рокам) мав місце лише в роки великих змін у житті природи та суспільства»³⁶¹.

Такий маємо ми фактаж від українського філософа (за широтою та глибиною думок) про «кінць світу» у 2015 році (хоча він археолог за освітою). До речі, повне затемнення Сонця Місяцем для Землі відбудеться 20 березня, але для спостерігачів з території України воно буде частковим.

Тепер про філософічне розуміння Миколаю Чмиховим «кінця світу». Ще раз підкреслимо, що написав він свою книгу на початку 90-х років минулого століття. Загально, але, на нашу думку, не випадково згадує й про біблійного Антихриста. Головне, що Чмихов нагадує нам, що «**стародавні люди чудово розуміли неминучість майбутніх катаклізмів і як попередження про них передали свої висновки наступним поколінням...**»

У світлі цих і подібних явищ начебто логічними стають несподіване піднесення **космічного мислення землян, усвідомлення ними ролі загальнолюдських цінностей, інші прояви початку духовного оновлення людства** (але, на жаль, далеко не всіма народами – Ю.К.).

І чи не варто у зв'язку з усім сказаним пригадати твердження стародавніх джерел? Згідно з ними **безсмертя на небі може дістати лише той, хто розуміє різноманітні вияви універсального космічного закону. Хто усвідомлює принципи світового порядку. Хто володіє астрономічними знаннями, зокрема й про початок і кінець світів...**³⁷¹

Можливо, людство буде в змозі стримати й соціальні конфлікти, які з особливою силою спалахували саме в роки глобальних катастроф і потім, навряд чи наше, сповнене споконвічним оптимізмом світове співтовариство розгубиться навіть перед такою загрозою, адже **ще наші предки знали, що після кінця світу настане його відродження (у християнському вченні – воскресіння)**. Та й катастрофа між палеолітом і мезолітом не знищила людство, навіть більше, і після цієї, і після інших катастроф воно не тільки не зупинялося у своєму розвитку, а навпаки, в цілому виходило на більш високий етап розвитку, ніби збагатившись імпульсом космічної енергії.

Отже, **вселенські катастрофи – це могутні каталізатори прогресу людства і рубежі його якісного оновлення**».³⁷⁶

На підтвердження вступу людства в нову епоху в жовтні минулого року ми мали від італійських та американських інженерів перші повідомлення про досягнення реального прогресу у вирішенні проблеми термоядерного синтезу в компактних пристроях. Це й є головним у новій епосі насамперед в енергетиці, що змінить всі сторони життя людства.

Висновки

1. Ми бачимо, що головні сучасні проблеми України, Європи і світу випливають із поведінки *русского* народу. І ці проблеми набагато гостріші, ніж у будь-яких інших країнах світу. Біда України полягає тільки в тому, що вона найближчий сусід сильного агресора. Виходу немає, незважаючи ні на що треба чинити опір і разом із цивілізованим світом шукати шляхи зупинки бандита.

2. «Кінець світу» – це фінальний процес закінчення однієї епохи та переходу до іншої. Якесь обґрунтована дата «кінця світу» – це репер, який вказує, що саме навколо нього (до і після) групуються найбільш знакові й наважливі процеси та явища. Російсько-українська війна – один з проявів боротьби культур під час переходу до нової епохи.

3. Всесвіт під час «кінця світу» впливає на все таким чином, що: брехня та схована істина проявляються, все загострюється або стає більш контрастним і видимим, при цьому, як правило, погане стає ще поганишим, а гарне набуває нової якості. Це цілком стосується й людей, і суспільства. Дурне стає ще дурнішим. Розумне – розумнішим, але виграє від цього тільки через деякий час.

4. Метеорити завжди вказували тим, на кого вони падали – народам, країнам: схаменіться, з вами не все гаразд. Але якщо у когось не було поваги до загальнолюдських цінностей та світового порядку, то ні метеорити, ні можливість катастрофи або «кінця світу» його ні в чому не зупинять. Тільки реальне відчуття вже наслідків катастрофи або адекватна груба відповідь може зупинити дикуна... на деякий час.

5. Навіть, якщо *русские* у своїй боротьбі проти цивілізованого світу розв'яжуть глобальну ядерну війну і навіть якщо вісь обертання Землі від цього зсунеться, загине неймовірно багато людей, але рід людський (може більш вже схожий на китайців) продовжить своє існування і свій шлях до прогресу.

6. Схоже, що період вступу Землі та людства в нову епоху відбудеться головним чином між 2015 та 2034 роками. Саме на цей час треба розраховувати свої сили українців проти ворога, єднатися, боротися та працювати, щоб агресор не витримав українського та світового опору. І якомога швидше.

Оглядач Юрій Коваленко